

— Дерижабълътъ напусна военната въздушна база на 4 априлъ, 7 часа и 30 м. вечерята. Въ 8 ч. и 30 м. ние летѣхме надъ Филадельфия. Макаръ да имаше мъгла, изпратихме радиотелеграма, съ която съобщихме, че всичко върви благополучно.

Въ 8 ч. и 35 м. забелязахме на хоризонта свѣт-кавици. Съобщиха ни по радиото, че надъ Вашингтонъ се е явила буря. За да я избѣгнемъ, ние насочихме дерижабъла въ северо-източна посока и се издигнахме на височина 1600 фута.

Мъглата не позволяваше да видимъ земята, но ние знаехме, где се намираме. Отъ време на време можехме да различимъ долу свѣтлини въ градове и села.

Около 10 часа, когато оставихме задъ себе си брѣга Ню-Джерси, дерижабълътъ попадна въ пояса на бурята. Бѣше вече срѣдъ нощъ. Ние завихме назадъ и доближавахме до земята. Въ тоя мигъ капитанътъ даде заповѣдъ да възвиемъ на юго-изтокъ.

Следъ 30 минути дерижабълътъ почна бързо да пада.

Ние изхвърлихме всички излишни нѣща. Успѣхме да спремъ падането на височина 800 фута. Следъ три минути дерижабълътъ почна силно да се люшка. „Акронъ“ се намираше въ центъра на бурята. Азъ заповѣдахъ на цѣлия екипажъ да бжде на крака и да чака команда да се спуска, но желѣзнитѣ вжжета на кормилото се скъсаха. Капитанъ Макъ Кардъ погледна инструментитѣ. „Акронъ“ падаше. Запитахъ на каква височина сме. Получихъ отговоръ — 300 фута.

Следъ нѣколко минути „Акронъ“ падна въ морето и силно се сблъска съ вълнитѣ. Водата нахлу презъ прозореца въ кабинитѣ отъ дѣсна